

19. mai - eestpalve

“Ma kutsun siis üles anuma, palvetama, tegema eestpalveid ja tänupalveid kõigi inimeste eest.” (1Tm 2:1)

Vennad, palvetage kodus, oma pere keskel hommikul ja õhtul, palvetage siiralt oma kambris, ning igapäevase töö tegemise ajal tõstke oma hing palves Jumala poole. Nii kõndis Eenok Jumalaga. Sõnatu, tulihingeline palve tõuseb kui püha viirukisuits armutrooni ette ning on Jumala poolt samamoodi vastuvõetav kui ohverdatuna pühamus. Kõigile, kes Teda otsivad, saab Kristus olemasolevaks abimeheks vajaduse tunnil. Nad saavad olema tugevad kohtupäeval. (Ellen White, "Adventkodu", lk 212, 213)

Üleskutsed: Mõttele, kuidas Jumal on sind ja sinu andeid minevikus kasvatanud. Võta aega, et palvetada mitte ainult enda, vaid ka oma kogudusekaaslaste ja lähedaste isikliku kasvu pärast Jumalas.

20. mai - kogudus

“Sest meie kõik oleme ühe Vaimuga ristitud üheks ihuks.” 1 Kr 12:13a

Kuulumine Jumala kogudusse on eriline eesõigus, mis pakub inimhingele suurt rahuldust. See on Jumala eesmärk - koguda üks rahvas maailma kaugetest nurkadest, et siduda see üheks ihuks, Kristuse ihuks - koguduseks, mille elavaks peaks on Tema ise. Kõik Jumala lapsed Kristuses Jeesuses on selle ihu liikmed ning võivad selles ühenduses nautida osadust nii isekeskis kui ka oma Issanda ja Õpetajaga. /.../

Kristus kui koguduse pea ja selle elav Issand armastab sügavalt oma ihu liikmeid. Oma koguduses peab Ta saama austatud (Ef 3:21); oma koguduse kaudu ilmutab Ta “Jumala mitmesugust tarkust” (Ef 3:10). Päev päeva järel toidab Ta oma kogudust (Ef 5:29) ja Tema südamesooviks on muuta oma kogudus auliseks, “nii et tal ei oleks laiku ega kortsu ega muud sellesarnast, vaid et ta oleks püha ja laitmatu” (Ef 5:27). (“SPA Koguduse kord”, lk 9)

Üleskutsed: Mõelge igaüks oma rollile ja ülesannetele koguduses ning sellele kas saaksite mingil moel veel panustada. Palvetage kogudusena ühiselt, et Jumal kasutaks iga koguduse liiget oma tahte kohaselt. Täna tähistab Jõgeva kogudus oma 105. aastapäeva. Tehke tänupalvet ka nende eest!

21. mai - ajalugu

1897. aasta suvel saabusid Venemaalt Eestisse sakslased Gerhard Perk ja Heinrich Löbsack. Mehed tulid kuulutama adventsõnumit Kristuse peatsest tagasitulekust. Juba paar nädalat pärast saabumist leidsid nad esimesed inimesed, kes uskusid ja tahtsid vastu võtta selle sõnumi. Augustis ristiti esimesed inimesed Seitsmenda Päeva Adventistide Kogudusse Eestis ning nendeks olid Lilly-Josephine Sander, Anette Wachtel ja Juli Volga.

Esimene palvela ehitati puukuurist Lilly-Josephine Sanderi abikaasa venna juurde. Nii ehitus kui ka kooskäimised seal sündisid suures saladuses, sest uue kuulutuse tulek ei olnud võimude silmis

aktsepteeritud. Ruum ehitati selliselt, et keegi ei oskaks arvata, et seal toimuvad jumalateenistused. Lagi oli nii madal, et pikemad mehed ei saanud ruumis püstiseistes viibida. Kuid sellegi poolest võeti maja omanik mitmel korral tema majas toimunud tegevuse pärast tollaste võimude poolt kinni. See aga ei takistanud adventsõnumi levimist edasi üle Eestimaa. Järgmised linnad kuhu adventsõnum jõudis olid Paide, Narva, Tartu ja Haapsalu. (Voldemar Viirsalu, „Loojangu eel. Hämarus laskub maale“. Misjoniteated nr.3, Tallinnas 1930)

Üleskutse: Uuri oma koguduse ajalugu, et näha, kuidas Jumal on kogudust hoidnud kui silmatera.

22. mai - põhiuskumus

1. Pühakiri

Pühakiri — Vana ja Uus Testament — on Jumala kirjutatud Sõna, mis on antud jumaliku sisenduse läbi Jumala pühade meeste kaudu, kes kõnelesid ja kirjutasid Püha Vaimu mõjutusel. Selles Sõnas on Jumal usaldanud inimesele teadmised, mis on vajalikud päästmiseks. Pühakiri on Tema tahte kõikumatu ilmutus. See on iseloomu mõõdupuu, kogemuse katsekivi, tõe autoriteetne ilmutaja ning usaldatav aruanne Jumala tegudest läbi ajaloo. (2Pt 1:20,21; 2Tm 3:16,17; Ps 119:105; Õp 30:5,6; Js 8:20; Jh 17:17; 1Ts 2:13; Hb 4:12)

2. Kolmainsus

On olemas üks Jumal: Isa, Poeg ja Püha Vaim — kolme igavese Isiku ühendus. Jumal on surematu, kõikvõimas, kõiketeadja, üle kõige ja alati kohalviibiv. Ta on lõpmatu ja inimlikult haaramatu, siiski tuntud oma eneseilmutuse kaudu. Ta väärrib igavesti kummardamist, austamist ja teenimist kogu loodu poolt. (5Ms 6:4; Mt 28:19; 2Kr 13:14; Ef 4:4-6; 1Pt 1:2; 1Tm 1:17; Ilm 14:7)

3. Isa

Jumal igavene Isa on Looja, kogu loodu allikas, ülalpidaja ja valitseja. Ta on õiglane ja püha, halastaja ja armuline, pikameelne ja rikas püsivast armastusest ning ustavusest. Omadused, väärtused ja võimed, mis iseloomustavad Poega ja Püha Vaimu, ilmutavad ühtlasi ka Isa olemust. (1Ms 1:1; Ilm 4:11; 1Kr 15:28; Jh 3:16; 1Jh 4:8; 1Tm 1:17; 2Ms 34:6,7; Jh 14:9)

Üleskutse: Loe läbi kõik Piibli kirjakohtad, millele meie koguduse antud põhiuskumused toetuvad ning mõtiskle nende tähendusele oma elus.

23. mai – Ellen White

Esimene nägemus...ma pöördusin, et vaadata, kas näen maa peal adventkogudust, kuid ei suutnud neid leida. Siis ütles üks hääl: “Vaata veelkord, pisut kõrgemale!” Tõtsin seepeale oma silmad ning nägin kõrgel Maa kohal üht kitsast teed. Sel teel rändas adventrahvas linna poole, mis oli näha raja lõpus. Taga, teeraja alguses, oli särav valgus. Ingel ütles mulle, et see on keskööhüüd. Valgus paistis kogu teele ning valgustas seda, et rändurid ei komistaks. Seni kuni nad hoidsid oma silmad Jeesusel, kes otse nende ees oli ja neid linna poole juhtis, võisid nad julgelt astuda. Peagi aga väsisid mõned ja hakkasid nurisema, et linn on liiga kaugel ja nad lootsid juba ammu selleni jõuda. Seepeale julgustas Jeesus neid, tõstes oma aulise parema kää. Sellest käest hoovas lainetena valgus adventusklike salgale ning nad hüüdsid: “Halleluuja!” (Ellen White, “Varased kirjutised”, lk 45-46)

Üleskutse: Mõttele ja jaga võimalusel teistega neid kordi oma elus, mil sina oled tundnud, et hakkasid väsima ja teelt kõrvale kalduma ning Jeesus julgustas sind nii, et said Tema auks hüüda: "Halleluuja!".

24. mai - misjon

Harriet, kes igatses lähemat suhet Jumalaga, haigestus raskelt. Kuus kuud peale haiguse algust tuli talle külla vennatütar ja kutsus Harrieti enda juurde Guineasse elama. Vastumeelselt oli Harriet nõus. Tema vennatütar, kes oli adventist, hoolitses armastavalt tema eest ja kutsus teda kirikusse. Kuid Harriet keeldus.

"Tule kirikusse," julgustas vennatütar, "ja vaata, milliseid imelisi asju võib Jumal sinu jaoks teha. Lase Jumalal end terveks teha." /.../

Siis ühel hingamispäeval otsustas Harriet minna. Valu tegi teenistusele keskendumise raskeks ja nii Harriet palvetas: "Issand, kui see on koht, kus Sa mind terveks tahad teha, siis tee seda nüüd." /.../ Ta liigutas varbaid - valu polnud, ta liigutas oma jalga ja põlve - valu polnud. Ta tundis kindlalt, et Jumal oli ta terveks teinud. /.../

Ta tunnistab: "Ma oleksin pidanud Jumala kutsele kuuletuma juba aastaid tagasi, kui mu adventistidest sõbrad mind Sierra Leones kirikusse kutsusid. Aga Jumal on minuga, oma kangekaelse lapsega, kannatlik olnud. Nüüd tahan ma oma töötuse täita ja teenida Teda Kristuse saadikuna, jagades teistele Jeesuse tundmist sellisena, nagu mina Teda tunnen."

(Misjonijutustused, 5.okt 2002)

Üleskutse: Mõttele, milline misjoni tegemise viis sobib sulle kõige paremini ja kuidas saaksid seda viisi siduda oma koguduses tehtava misjonitööga.

25. mai - kirjakoht

"Pange tähele taeva linde: nad ei külva ega lõika ega kogu aitadesse, ning teie taevane Isa toidab neid. Eks teie ole palju enam väärt kui nemad?" Mt 6:26

Mäejutluses andis Jeesus oma järelkäijatele väärtuslikke õpetusi Jumala usaldamise hädavajalikkusest. Need on määratud Jumala laste julgustamiseks kõigil aegadel ja on jõudnud meie ajani, täis juhtnööre ja lohutust. Päästja juhtis oma jüngrite tähelepanu lindudele õhus, kes trillerdasid oma rõõmulaule, vabad muremõtteist, sest "nad ei külva ega lõika". Ja siiski rahuldab suur Isa nende vajadused. Päästja küsib: "Eks teie ole palju enam väärt kui nemad?" Võimas inimeste ja loomade eest hoolitseja avab oma käe ja varustab kõiki looduid. Linnud õhus pole väljaspool Tema hoolitsust. Ta ei poeta küll toitu nende noka vahele, kuid loob tingimused nende vajaduste täitmiseks. Nad peavad korjama teri, mida Ta nende jaoks on laiali puistanud. Nad peavad oma väikeste pesade jaoks materjali ette valmistama. Nad peavad oma poegi toitma. Nad lähevad lauldes tööle, sest "teie taevane Isa toidab neid". Ja "eks teie ole palju enam väärt kui nemad?" Kas mitte teie, arukad, vaimulikud jumalakumardajad, pole rohkem väärt kui linnud teie pea kohal? Kas meie Looja, meie elu ülevalpidaja, Tema, kes vormis meid oma jumaliku kuju ja näo järgi, ei hoolitse meie vajaduste eest, kui me vaid usaldame Teda? ("Ellen White, Tee Kristuse juurde", lk 92)

Üleskutse: Mõttele, kuidas Jumal on sind nii vaimulikus kui materiaalses mõttes toitnud ja õnnistanud.

26. mai - eestpalve

"Aga neil päevil sündis, et Jeesus läks mäele palvetama ja veetis kogu öö Jumalat paludes." (Lk 6:12)

Kristus on meie eeskuju kõigis asjus.

Jeesus alustas oma avalikku missiooni tulihingelise palvega ja Tema eeskuju näitab, et palve on eduka kristliku elu elamiseks hädavajalik. Ta oli oma Isaga pidevas ühenduses ning Tema elu annab meile täiusliku eeskuju, mida peame jälgendama. /.../

Kristlikus elus edu saavutamisel sõltume Jumalast. Kristuse eeskuju avab meie ees tee, mida mööda võime jõuda ammendamatu jõu allikani, millest võime ammutada armu ja väge, et seista vastu vaenlasele ja tulla välja võitjana.

(Ellen White, The Signs of the Times, 24.07.1893)

Üleskutse: Võta aega, et palvetada eriliselt adventkoguduse üle-eestilise juhtkonna kui ka oma kohaliku koguduse juhtide eest ning nende isikliku kasvu eest koos Jumalaga.

27. mai - kogudus

Esimene kristlik osaduskond kogunes ümber Jeesuse veel enne, kui neil inimestel oli üldse aimugi, milleks neid oli kutsutud. Esialgu oli tegemist lihtsalt seltskonna meestega (kellest osa võis sellel hetkel alles hilisteismelised olla), keda üks noor rabi endale järgnema kutsus. Nad elasid tollase rabiinliku kombe järgi koos oma õpetajaga ning jagasid üksteisega oma igapäevast elu. Kui me arvame, et tegemist oli ühetaolise või läbinisti üksmeelse grupiga, siis me eksime. Kui me loeme evangeeliumites antud jüngrite loetelu ja paneme tähele kommentaare, mida tekstis on nende kohta öeldud, siis avastame, et tegemist oli ütlemata kirju seltskonnaga. /.../ Nii et see, et sellel värvikal seltskonnal aeg-ajalt hõõrumisi ja lahkarvamusi ette tuli, ei ole üldse üllatav. /.../

Ja see võiks olla päris esimene asi, mida kogudusest rääkides meeles pidada - kui Jeesus ise, pärast tõsist palvet ja kaalumist, valis oma lähiringkonda kardinaalselt erineva tausta ja maailmavaatega inimesed, siis ei tohiks me üldse imestada, et ta kutsub ka täna oma kogudusse inimesi, kes maailma asjadest erinevalt aru saavad. (Mervi Kalmus, "Kogudus - ühine kasu", Meie Aeg, juuni 2016, lk 11-12)

Üleskutse: Tee täna lähemalt tutvust mõne oma kohaliku koguduse liikmega, keda sa veel hästi ei tunne ning näe, kuidas Jumal teda oma töös kasutab.

28. mai - ajalugu

Adventkoguduse algusaegadel oli peamiseks adventsõnumi levitamise meetodiks kirjandustöö.

Kirjandusevangelistid ehk kolportöörid külastasid Eesti erinevaid piirkondi vaatamata ohule, et neid selle töö eest võidi kinni võtta.

Esimene kirjandusevangelist Jakob Jurikson saabus Venemaalt Eestisse pärast esimesi ristimisi Eestimaa pinnal. Oma töö tõttu pidi esimene kirjandusevangelist tihti viibima ka vanglas, kuna adventsõnumi levitamine nii läbi kirjanduse kui ka muul viisil ei olnud võimude silmis seaduslik. Kuid isegi vanglas olles jätkas ustav mees oma tööd ning selgitas vangidele Jumala Sõna. (Voldemar Viirsalu, „Loojangu eel. Hämarus laskub maale“. Misjoniteated nr.3, Tallinnas 1930)

Üleskutse: Palveta meie koguduse kirjandustöö pärast ja leia Jumala abiga võimalus selles töös ka ise osaleda.

29. mai - põhiuskumus

4. Poeg

Jumal igavene Poeg sai lihaks Jeesuses Kristuses. Tema läbi on loodud kõik asjad, Tema läbi on ilmutatud Jumala iseloom, Tema läbi on lunastatud inimkond ning Tema läbi mõistetakse kohut maailma üle. Olles igavesti tõeline Jumal, sai Ta ka tõeliseks inimeseks, Jeesuseks Kristuseks. Ta on saanud Pühast Vaimust ning sündis neitsi Maarjast. Ta elas ja koges kiusatusi nagu inimene, kuid andis seejuures täiusliku pildi Jumala õiglusest ja armastusest. Oma imetegudega ilmutas Ta Jumala väge ning tunnistati Jumala poolt tõotatud Messiaks. Ta kannatas ja suri vabatahtlikult ristil meie pattude eest ja meie asemel; äratati üles surnuist ja võeti taevasse, et teenida taevases pühamus meie heaks. Ta tuleb tagasi au sees oma rahvast lõplikult vabastama ja kõike uueks looma. (Jh 1:1-3,14; Kl 1:15-19; Jh 10:30; Jh 14:9; Rm 6:23; 2Kr 5:17-19; Jh 5:22; Lk 1:35; Fl 2:5-11; Hb 2:9-18; 1Kr 15:3,4; Hb 8:1,2; Jh 14:1-3)

5. Püha Vaim

Jumal igavene Vaim oli tegev koos Isa ja Pojaga loomisel, lihakssaamisel ja inimkonna lunastamisel. Tema inspireeris Pühakirja kirjutajaid. Tema täitis Kristuse elu väega. Tema kutsus inimesi ja näitab neile nende süüd, muutes ja uuendades neid, kes kutse vastu võtavad, Jumala sarnaseks. Saadetud Isa ja Poja poolt selleks, et jääda alati Jumala lastega, jagab Ta kogudusele vaimulikke ande, annab väe tunnistamiseks Kristusest ja kooskõlas Pühakirjaga juhib kõige tõe sisse. (1Ms 1:1,2; Lk 1:35; Lk 4:18; Ap 10:38; 2Pt 1:21; 2Kr 3:18; Ef 4:11,12; Ap 1:8; Jh 14:16-18,26; Ap 15:26,27; Ap 16:7-13)

Üleskutse: Loe läbi kõik Piibli kirjakohtad, millele meie koguduse antud põhiuskumused toetuvad ning mõtle, mis roll on olnud Pojal ja Pühal Vaimul läbi maailma ajaloo.

30. mai – Ellen White

Südame muutusest, mille kaudu saame Jumala lapseks, räägitakse Piiblis kui sündimisest. Veel võrreldakse seda põllumehe külvatud hea seemne idanemisega. /.../ Inimese kogu tarkus ja osavus ei suuda anda elu isegi väikseimale elavale looduses. Nii taimed kui loomad saavad elu vaid sellest elust, mida Jumal on andnud. Samuti sünnib vaimulik elu inimsüdames ainult Jumalast lähtuvast elust. Kui inimene ei “sünni ülalt”, ei saa ta osa elust, mida Kristus tuli andma.

Nagu eluga, nii on ka kasvamisega. Vaid Jumal saab panna punga puhkema ja õie vilja kandma. Tema väe läbi areneb seemnest “esmal orast, seejärel päid, seejärel täit nisutera pea sees”. Prohvet Hoosea ütleb Iisraeli kohta, et ta “õitseb nagu lilleke”. Nad ärkavad uuele elule nagu vili ja “õitsevad nagu viinapuu”. /.../ Taim, nagu lapski, kasvab, võttes ümbrusest vastu seda, mis on tema elu jaoks vajalik: õhku, päikesepaistet ja toitu. Mida tähendavad need loodusannid loomadele ja taimedele, seda on Kristus nendele, kes temale loodavad. Ta on neile “igavene valgus” ning “päike ja kilp”. Ta on “Iisraelile nagu kaste”. “Ta tuleb maha otsekui vihm ädala peale.” Ta on elav vesi ja “Jumala leib... kes tuleb taevast alla ja annab maailmale elu”. (Ellen White, “Tee Kristuse juurde”, lk 51-52)

Üleskutse: Külva võimalusel mõni seeme ning jälgi, kuidas Jumal laseb taimel kasvada. Mõttele, kuidas Jumal kasutab sind ka Tema Sõna külvamisel.

31. mai - misjon

Seitsmenda päeva adventistid on haaratud misjonitööga, et Jumala igavest armuevangeeliumi kuulutada kõigile inimestele, kutsudes neid vastu võtma Jeesust kui isiklikku Päästjat ja Issandat, ühendades ülejäänute kogudust ja valmistudes Jeesuse tagasitulekuks. Jutlustamise, õpetamise ja tervishoiutöö tulemusena on misjonitöö laienenud üle maailma. /.../ Kristlik misjon, tunnistamine ja kuulutamine leiab aset langenud maailmas, keerulistes olukordades, mis ei ole alati meie kasuks või on sageli meist isegi sõltumatud. /.../ Kristlased elavad samaaegselt kahes kogukonnas - ilmalikus riigis ja Jumala riigis. Nad peavad olema head kodanikud mõlema jaoks. /.../ Koguduseliikmed ja adventkiriku organisatsioonid elavad maailmas, aga ei ole maailmast. See paratamatus selgitab, miks kogudus ei saa alati sulanduda ühiskonnas levinud kommetega. Ustavus piibellikele printsiipidele ja õpetusele nõuab piiride määramist, kui kaugele kirik saab ja ei saa minna. Sedasi toimides saab muuta misjonitöö ühiskonnale selgeks ja arusaadavaks. (Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse ametlik seisukoht, "Misjonitöö tagamine kiiresti muutuvast sotsiaalses keskkonnas")

Üleskutse: Vali endale ilmalike sõprade seast keegi, kes on sinu südamel ja kellele saad "120 üleskutse" misjoniüleskutsed pühendada.